

den Spiritus, der anvendes til teknisk Brug, den saakaldte Forskæringsspiritus. Den Merindtægt, man havde ventet at indvinde ved disse to Love, var jo ca. 4,600,000 Kr., men Arveafgiften, som var beregnet at skulle indbringe $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. eller ca. 2 Millioner mere end tidligere, gav i 1910—11 kun 2,483,000 Kr., og Tillægsafgiften paa Spiritus gav i Stedet for de anslaaede ca. $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. kun 1,318,000 Kr., og dette Beløb maa endda formindskes med det Par Hundrede Tusind Kroner, der ydes som Godtgørelse for Denaturering og Udførsel af Forskæringsspiritus, med andre Ord, det er i alt kun en Gevinst af ca. 2,100,000 Kr. Efter dette Statsregnskab har Skatte-reformen af 1908 altsaa givet et Indtægts-tab af ca. 4,700,000 Kr. eller ca. 2,200,000 Kr. mere end paaregnet. Ser man lidt nøjere derpaa, maa man indrømme, at Tabet paa Forskæringafgiften vistnok maa anses for blivende. Ogsaa for Toldlovens Vedkommende maa Overgangsaaarenes Virkninger vistnok i det væsentlige anses for overvundne. Naar jeg siger dette, maa det dog bemærkes, at der endnu er tilbage paa Lagrene ikke saa helt ringe Poster af Tobak, som ere indførte under den gamle Toldlov. Men i øvrigt maa man anse Overgangsaaarenes Virkninger for afsluttede, og det gøre vi vistnok forsigtigt i at gaa ud fra under disse Betragtninger. Derimod kan man neppe sige det samme om Arveafgiftsloven. Der er endnu en Del Boer tilbage, som maa behandles efter den gamle Lov, og man kan, saaledes som det ogsaa er sket paa Finanslovsforslaget for 1912—13, regne paa, at Loven, naar den er traadt i normal Virksomhed, vil give ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mere i Indtægt, end den har givet i Finansaaaret 1910—11.

Paa Udgiftssiden møde vi blandt de store Udgiftsforøgelser af blivende Art først de ordinære Militærudgifter. Sammenligner man det Beløb, der er opført paa Statsregnskabets §§ 22—23 og 26 VI. — selvfølgelig maa vi for det sidstes Vedkommende se bort fra de allerede omtalte ekstraordinære Forsvarsudgifter i Henhold til Lovene af 1909 — med de normale Udgifter paa disse Poster inden Forsvarslovene, viser Statsregnskabet en Merudgift paa 2,113,000 Kr., hvortil ganske vist paa Indtægtssiden svarer Udbyttet af Forsvarsskatten, som paa dette sidste Regnskab fremtræder med ca. 1,800,000 Kr., saa den hele Merudgift kun bliver ca. 300,000 Kr. Nu er det jo som bekendt saaledes, at saavel de ordinære Militærudgifter som

Indtægten af Forsvarsskatten senere stige, idet Militærlovene endnu ikke vare fuldt udførte i Regnskabsaaaret 1910—11, og idet der er kommet Loven om Militærmusikken til og ligeledes Garnisonsloven. Paa den anden Side er den ekstraordinære Forøgelse af Formue- og Indkomstskatten, den saakaldte Forsvarsskat, jo ogsaa stigende fra Aar til Aar.

Tilbage bliver da et Underskud af godt $17\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som skyldes tre Hovedaarsager: for det første de ekstraordinære Udgifter til Samfærdselens Fremme, for det andet Lønningslovene og for det tredje de sociale Love. Hvad den førstnævnte Udgiftsgruppe angaar, belyses den enorme Stigning, der har været i disse Udgifter, bedst ved at sammenligne det, der maa være Hovedposten her, nemlig den gamle § 27 II.: Offentlige Arbejder til Fremme af den almindelige Samfærdsel, paa de to Statsregnskaber, der gik nærmest forud for de store Jernbaneloves Vedtagelse, med det sidst aflagte Statsregnskab. Gøre vi dette, viser det sig, at medens der paa den nævnte Konto i 1906—07 anvendtes 9,263,000 Kr. og i 1907—08 10,755,000 Kr., var den tilsvarende Udgift paa Regnskabet 1910—11 ikke mindre end 15,656,000 Kr. Det er jo en enorm Stigning.

Hvad Lønningslovene angaar, havde jeg haabet i Dag at kunne forelægge en fuldstændig Oversigt over de Forøgelser, som have fundet Sted af Udgifterne i Henhold til disse Love; men jeg har endnu ikke faaet indsamlet tilstrækkelige Oplysninger for Finansaaaret 1910—11, saa jeg har dem kun fuldstændige for Finansaaaret 1909—10. Jeg vil derfor benytte en senere Lejlighed, som nok vil komme under Finanslovsforslagets første Behandling, til at give en fuldstændig Oversigt derover. Jeg skal her kun sige dette, at medens de 4 store Etatslove — hvorved vi forstaa Loven om Statsbanevæsenets, om Postvæsenets, om Telegrafvæsenets og om Toldvæsenets Lønninger — i Forbindelse med de øvrige 15 Lønningslove, som bleve givne i 1908, vare anslaaede til en Merudgift af op imod 6 Mill. Kr., nøjagtig 5,938,000 Kr., have de allerede i Finansaaaret 1909—10 vist en Merudgift af 8,366,000 Kr. Jeg vil dog straks ved denne Lejlighed sige, at man ikke med nogen Ret kan paastaa, at denne Merudgift — i alt Fald i nogen væsentlig Grad — skyldes Fejlregning eller Fejlskøn af den Kommission af de mest sagkyndige Embedsmænd paa dette Om-